

سنگ های رسوبی، کتاب تاریخ زمین

در مطالعه‌ی تاریخچه‌ی زمین دانشمندان (دیرینه شناس) باید شواهد زیادی درباره حوادث گذشته جمع آوری کند. بیشتر این شواهد، از لایه‌های سنگ‌رسوبی و فسیل درون آنها بدست می‌آیند.

از آنجا که اغلب فسیل‌ها در بین سنگ‌های رسوبی یافت می‌شوند و خود سنگ‌های رسوبی نیز بیانگر محیط تشکیل و شرایط تشکیل خود هستند، سنگ‌های رسوبی را کتاب تاریخ می‌نامند.

سنگ‌های رسوبی از نظر تأمین انرژی نیز برای انسان بسیار مهم‌اند. به دلیل وجود نفت و گاز و زغال سنگ در بین این سنگ‌ها، سنگ‌های رسوبی منبع اصلی تأمین انرژی انسان هستند.

لایه‌های سنگ‌رسوبی

مراحل تشکیل سنگ‌رسوبی: ۱. خرد شدن سنگ‌ها تحت تأثیر عوامل طبیعی(مانند آب، باد و . . .) به ذرات ریز و درشت ۲. حمل رسوبات توسط سیلان به نقاط پست(فرورفته) مانند دریاها ۳. نشین شدن رسوبات بصورت لایه لایه و موازی ۴. فشرده شدن رسوبات در اثر فشار زیاد وزن خود و آب دریا و خروج آب از بین ذرات و تبدیل آنها به سنگ

سه اصل مهم در مورد سنگ‌های رسوبی: ۱- لایه‌های موازی اند ۲- لایه‌های زیرین قدیمی ترند

سنگ‌های رسوبی در موقع تشکیل می‌توانند اطلاعاتی مانند آب و هوا، عمق آب، گسترش آب‌ها، شوری و شیرینی آب، ساکن یا متلاطم بودن آب، نوع گیاهان و جانورانی که زمانی روی زمین زندگی می‌کرده اند را به ترتیب از قدیم به جدید نشان می‌دهد.

ضخامت هر لایه به مدت زمان رسوب‌گذاری و میزان رسوبات حمل شده توسط رود بستگی دارد. چون جنس رسوبات حمل شده هر لایه با لایه‌ی دیگر ممکن است متفاوت باشد، لایه‌ها به رنگ‌های مختلفی دیده می‌شوند.

جنس رسوباتی که توسط رودها به دریا حمل می‌شوند به جنس سنگ‌های بستر رود و جنس سنگ‌های منشا رود بستگی دارد.

سنگ‌های رسوبی می‌توانند معرف نوع آب و هوا و وضعیت ته نشینی بعضی از سنگ‌ها باشند.

فسیل

به آثاری که از جانداران قدیمی در لایه‌لای سنگ‌های رسوبی باقی مانده باشد فسیل یا سنگواره می‌گویند.

در میان موجودات بی‌شماری که در گذشته بر روی زمین زندگی می‌کرده‌اند، فقط تعداد بسیار کمی (که بیش از یک درصد تخمین زده نمی‌شوند) به صورت فسیل درآمده‌اند. بهترین مکان برای فسیل شدن دریاهای گرم و کم عمق است. این محیط‌ها بعلت گرما دارای تبخیر زیادی هستند و چون کم عمق می‌باشند سرعت رسوب‌گذاری بیشتر است همچنین موجودات پس از مرگ با سرعت بیشتری در کف دریا قرار گرفته و زیر رسوبات مدفون می‌شوند.

جاندارانی که دارای اعضای نرم و فاقد اسکلت داخلی یا خارجی بوده اند در برابر عوامل مخرب طبیعی مقاومتی نداشته و پس از مرگ، در مجاورت هوا یا زیر آب تجزیه گردیده و یا خوراک جانداران دیگر شده و بدون آنکه از خود اثری به جای گذارند، از بین رفته اند. برای مثال از کرم خاکی نمی توان فسیل یافت زیرا هم فاقد قسمت سخت در بدن خود است و هم در خاک، جایی که عوامل و شرایط تجزیه جسد به خوبی فراهم است زندگی می کند.

در گذشته تعداد حشرات بیشتر از بقیه ای جانداران است. با این وجود، تعداد فسیل های حشرات خیلی کم است و علت آن این است که بدن حشرات فاقد قسمت سخت است و به همین دلیل جسد آنها بعد از مرگ بلافصله تجزیه شده و از بین می روید.

در میان موجودات زنده، امکان فسیل شدن آن هایی که اعضای سخت مانند استخوان، دندان، صدف، کیتین یا بافت چوبی داشته اند بیشتر بوده است. البته چین موجوداتی باید بلافصله پس از مرگ، در میان رسوبات نرم قرار گیرند تا اسکلت آنها در معرض تجزیه و فساد قرار نگیرند. به همین دلیل دریاها و محیط های آبی به دلیل رسوب گذاری زیاد مکان مناسب تری نسبت به خشکی ها هستند.

تشکیل فسیل (سنگواره)

فسیل ها عموماً به یکی از چهار طریق زیر تشکیل می شوند:

۱. تشکیل سنگواره های کامل
۲. تشکیل سنگواره از قسمت های سخت بدن
۳. سنگواره های حاصل از آثار موجودات زنده (قالب خارجی، قالب داخلی، ردپا و ...)
۴. سنگواره های حاصل از تغییر تدریجی بدن جانداران

بطور کلی مراحل تشکیل فسیل را میتوان این گونه شرح داد: ۱. بعد از مرگ جاندار جسد وی توسط رسوبات پوشیده می شود. ۲. پس از مدتی روی رسوبات قبلی را رسوبات جدید می پوشاند. ۳. با گذشت سال ها و افزایش رسوبات، وزن رسوبات جدید باعث فشرده شدن و سخت شدن رسوبات قبلی می شود. ۴. جسد جاندار یا آثاری از بدن وی در بین سنگ ها باقی می ماند.

مکان های مناسب برای فسیل شدن

برای فسیل شدن، محیط های رسوبی مانند دریاها و دریاچه ها مناسب تر از سایر مناطق اند. در این مناطق، رسوب گذاری شدید است و بقایای جانداران به وسیله رسوبات، بهتر مدفون و پوشیده می شود. در خشکی ها نیز گاهی فسیل به وجود می آید. ولی تعداد آنها نسبت به فسیل هایی که در دریاها تشکیل شده اند، بسیار ناچیز است، زیرا میزان رسوب گذاری در این محیط ها کم و شرایط تجزیه و فساد جسد در این محیط ها زیاد است. به همین دلیل جسد جاندار قبل از مدفون شدن در زیر رسوبات و تبدیل شدن به فسیل تجزیه شده یا توسط جانداران دیگر خورده می شود.

یخچال، غار، طوفان های شن و ماسه، شیره های گیاهی (صمغ)، موادنفتی، خاکسترهاي آتش فشانی، نمک و رسوبات دریایی شرایطی را بوجود می آورند که جانوران یا گیاهان قبل از فساد و تجزیه، همه یا قسمتی از جسد آنها سالم بماند ولی بهترین مواد رسوبی برای تشکیل فسیل، رسوبات دانه ریزی مانند رس و آهک است. زیرا زمانی که جسد جاندار بر روی این رسوبات قرار می گیرد، اثری مشخص و واضح از بدن آن بر روی رسوبات بر جای می ماند.

استفاده از فسیل:

از سنگواره ها در موارد زیر استفاده می کنند:

۱. **تشخیص آب و هوای گذشته:** امروزه جانداران ساکن آب و هواهای مختلف با یکدیگر متفاوتند، مثلاً پیدا شدن فسیل هر کدام از جانداران زیر نشان دهنده‌ی یک محیط خاص است.

جاندار	محیط زندگی	جاندار	محیط زندگی
خرس سفید	آب و هوای سرد	درخت خرما	نواحی گرم و خشک دارای آب زیرزمینی
شیر	آب و هوای گرم	سرخس و خزه	نواحی گرم و مرطوب
درختان کاج و سرو و سوزنی برگان	نواحی سرد	مرجان	دریاهای گرم (بدون تغییر فصل)
صفد	محیط‌های کم عمق دریا	فسیل ماهی	محیط‌های دریایی
درختان پهنه برگ	نواحی گرمسیری	شتر	بیابان‌ها دارای آب و هوای گرم و خشک

۲. **تشخیص نوع جانداران گذشته و ویژگی‌های آنها:** مانند جثه، نوع تغذیه، سرعت حرکت و نحوه حرکت
۳. **تشخیص جغرافیای قدیمی زمین:** مانند: خشکی‌ها، دریاها، دریاچه‌ها، بیابان‌ها و ...
۴. **تعیین محل برخی مواد معدنی و منابع نفتی**
۵. **بررسی مسیر تغییر و تکامل و ترتیب پیدایش جانداران**
۶. **بررسی اتفاقات گذشته مانند سیل و یخ‌بندان و ...**

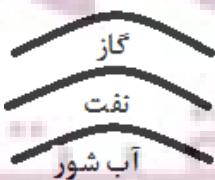
زغال سنگ و طرز تشکیل آن

زغال سنگ از باقی ماندن گیاهان در بین لایه‌های رسوبی در طی زمان‌های بسیار زیاد تشکیل می‌گردد. زغال سنگ نوعی سنگ رسوبی است که منشا گیاهی دارد. زغال سنگ دارای ترکیبات گوگردی می‌باشد و به دلیل آسودگی زیاد امروزه کم تر بعنوان سوخت مصرف می‌شود.

طرز تشکیل نفت

در آب دریا موجودات بسیار کوچکی بنام پلانکتون شناورند که عمر کوتاهی دارند. زمانیکه این موجودات می‌میرند، باقیای آنها بر کف دریا فرومی‌ریزد و اگر شرایط مناسب باشد، این باقیا در لایه‌ای رسوبات دانه ریز طی میلیون‌ها سال بر اثر فشار لایه‌های بالایی و گرمایه نفت و گاز تبدیل می‌شوند.

نفت پس از تشکیل در اثر فشار به سمت بالا حرکت می‌کند و اگر مانعی در سر راه آن نباشد، به سطح زمین می‌رسد و با هوا ترکیب شده و به مواد بی ارزش تبدیل می‌گردد. ولی اگر در مسیر حرکت نفت لایه‌هایی از سنگ گچ یا سنگ‌های رستی وجود داشته باشد، به شرط آنکه این لایه‌ها شکل مناسبی داشته باشند، نفت دیگر نمی‌تواند به حرکت خود ادامه دهد و در درزهای شکاف‌ها و حفره‌های سنگ‌های زیرین این لایه‌ها جمع می‌شوند. معمولاً به همراه نفت و گاز مقداری آب شور وجود دارد. زمانیکه چاه حفر می‌شود در اثر فشار آب شور، نفت به بالا رانده می‌شود.

فرآیند تشکیل نفت هم اکنون نیز در دریاها ادامه دارد ولی چون این فرآیند میلیون ها سال طول می کشد و منابعی که از قبل تشکیل شده اند در حال اتمام هستند بنابراین گفته می شود که این منابع تجدید ناپذیر است.

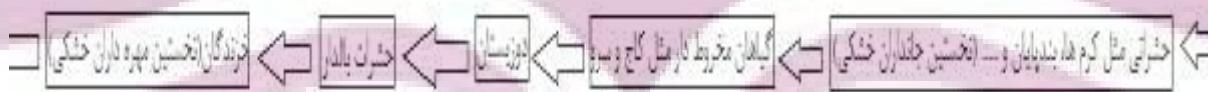
تاریخچه ی جانداران

با مطالعه در روی فسیل های به دست آمده از میان لایه های رسوبی مختلف، معلوم شده است که فسیل های موجود در لایه های قدیمی تر در مقایسه با آنها که در لایه های بالایی پیدا می شوند ساختمان بدنه ساده تری را نشان می دهند. یعنی، هرچه به زمان حاضر نزدیک می شویم، هم ساختمان بدن جانداران پیچیده تر می شود و هم بر تعداد انواع آنها اضافه می شود.

زندگی موجودات زنده در کره ای زمین، ابتدا از دریاها شروع شد. اولین جاندارانی که در دریا به وجود آمدند تک سلولی های ساکن دریا بوده اند. پس از تک سلولی ها جانوران بی مهره (کرم ها، عروس دریایی و ...) و جلبک ها به وجود آمدند. بعد از جانداران ساده و به تدریج با مساعدشدن شرایط زندگی، جانداران تکامل یافته تر ظاهر شده اند.

زندگی جانوری در روی زمین ابتدا با بی مهره ها آغاز شده و سپس مهره داران ظاهر شده اند. در بین مهره داران هم ابتدا ماهی ها (اولین مهره داران)، سپس دوزیستان، بعد خزندگان (اولین مهره داران ساکن خشکی) و بعد از آن پرندگان و بالاخره پستانداران که از سایر جانداران ساختمان بدنه پیچیده تری دارند به وجود آمدند.

تک سلولی ها، جانوران بی مهره (کرم ها، عروس دریایی و ...)، جلبک های دریایی، ماهی ها، سرخس ها و خزه ها (نخستین گیاهان خشکی)، حشرات مثل کرم ها، بندپایان و ... (نخستین جانداران خشکی)، گیاهان مخروط دار (کاج و سرو)، دوزیستان، حشرات بالدار، خزندگان، پرندگان، پستانداران، گیاهان گلدار، انقراض دایناسورها و افزایش پرندگان و پستانداران، شامپانزه ها، انسان

نکته: اولین جانداران ساکن خشکی گیاهان بودند و اولین جانوران ساکن خشکی خزندگان بودند.

نکته: اولین مهره داران روی زمین ماهی ها و اولین مهره داران خشکی خزندگان بودند.

معروف ترین خزندگان دایناسورها (خرنده های مخوف ترسناک) بوده اند که نسل شان ۵۰۰ میلیون سال پیش از بین رفته است. بعد از نابودی دایناسورها پرندگان و پستانداران زیاد شدند

زمین در ابتداء دارای یک خشکی بزرگ به نام پانگه آ و یک اقیانوس بود. حدود ۲۰۰ میلیون سال پیش و هم زمان با پیدایش پستانداران خشکی بزرگ زمین شروع به تقسیم شدن کرد و این تقسیم شدن ادامه داشت تا به شکل کنونی در آمد دانشمندان به کمک مطالعه فسیل ها به مراحل این رویداد مهم پی برندند.